

RÉSUMÉS - ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

M. I. TSITSIKLIS, ἸΑλφάνω - ἸΑλφηστής - ἸΑλφείβουα; *Contribution à l'étude de la Préhistoire du Droit grec des contrats.*

Partant de l'idée que les mots du titre sont les plus anciens termes juridiques de la Grèce «homérique» se référant au contrat d'échange, l'auteur interprète le verbe Ἰαλφάνειν (τινί, τί) comme «(se donnant en échange, définitivement ou provisoirement) rapporter à quelqu'un un prix (de vente ou de louage)», le substantif Ἰαλφηστής (nomen agentis du verbe) comme «vendeur» et l'adjectif Ἰαλφείβουα (composé du verbe et βουῶς) comme «jeune fille achetée par son fiancé au prix de bœufs». De cette même base part l'interprétation des dérivés et des composés plus tardifs d'Ἰαλφάνω, c'est-à-dire Ἰαλφή ou Ἰαλφη, Ἰαλφησις et Ἰαλφαισις, Ἰαλφημα, Ἰαλφάδιον, Ἰαλφηστικός, τιμαλφέω, τιμαλφής, πολυαλφής, ἐξἸαλφω, Ἰαλφείτεχνος, Ἰαλφηστοσάπιγξ.

La racine génératrice Ἰαλφ- de tous ces mots est étymologiquement identifiée au mot phénicien aleph = «(tête de) bœuf»; on pourrait encore supposer — mais sans arguments décisifs — que le —selon Myres — «transactions sign» de la Linéaire A a le même sens.

L'époque de la naissance du verbe est sans doute très ancienne; probablement avant l'hégémonie Minoenne dans l'Égée. ἸΑλφάνω survivait encore pendant le temps de la conquête romaine de la Grèce, tandis qu' Ἰαλφηστής était devenu mot typique déjà dans les poèmes homériques; lié strictement au mariage par achat, Ἰαλφείβουα, avait disparu en même temps que lui.

FR. S. NEWMAN, Ἡ «συνέπεια» τοῦ μύθου στὸν ἐνδέκατο «Πυθιόνικο» τοῦ Πινδάρου.

Ἡ ἐνδέκατη ὠδή ἀπὸ τοὺς Πυθιόνικους τοῦ Πινδάρου, ποὺ τὴν εἶχε συνθέσει γιὰ ἕναν Θηβαῖο συνάδελφό του, ἔχει ἀπασχολήσει τοὺς ἐρμηνευτὲς ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν σχολιαστῶν. Γιατί μιὰ ὠδή ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη στὴ

νίκη θα έπρεπε να αφηγεῖται με λεπτομέρεια τὸ θάνατο καὶ τὴν καταστροφή πὸ ἐπληξάν ξαφνικά τοὺς Ἀτρεΐδες, περιλαμβάνοντας σ' αὐτὴ τὸ φόνο τοῦ Ἀγαμέμνονα, τῆς Κασσάνδρας, τῆς Ἴφιγένειας καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας;

Ἡ σχέση, πράγματι, ἀνάμεσα στὸ μῦθο καὶ στὸ ὑπόλοιπο μέρος τῆς ὠδῆς αὐτῆς δὲν εἶναι πιὸ σκοτεινὴ ἀπ' ὅ,τι σὲ πολλὲς ἄλλες. Δὲν πρέπει νὰ μειώσουμε τὴν τέχνη τοῦ Πινδάρου ὑποθέτοντας πῶς ὁ σκοπὸς πὸ ἐπέδωκε (ὁ ποιητῆς) ἦταν μονάχα ἓνας ἀπλὸς πανηγυρικός. Τὸ οὐσιαστικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ πινδαρικοῦ ὕφους εἶναι ἡ τεχνικὴ τῆς ἀντίθεσης, αὐτὸ πὸ ὁ Dornseiff ὀνομάζει *polare Ausdrucksweise* (=πολικὸς τρόπος ἔκφρασης). Ἡ διαρκὴς ἀντιπαράθεση τοῦ θεϊκοῦ στὸ ἀνθρώπινο, τοῦ σκοτεινοῦ στὸ φωτεινὸ, τοῦ ἀληθινοῦ στὸ ψεύτικο, τοῦ χρόνου στὴν αἰωνιότητα, τοῦ θετικοῦ στὸ ἀρνητικὸ, συναντιέται σ' ὅλη τὴν ποίηση τοῦ Πινδάρου.

Μιὰ τέτοια ἀντίθεση προκύπτει μὲ δυὸ διαφορετικοὺς τρόπους στὸν ἐνδέκατο *Πυθιώνικο*:

1) λεξιλογικὲς ἀπηχῆσεις, ἰδιαιτέρως αὐτὲς πὸ συνδέουν τὸ μῦθο μὲ τὸ ὑπόλοιπο μέρος τῆς ὠδῆς, συνενώνουν ἔννοιες πὸ, σὲ πρώτη ματιά, εἶναι ἀσυμβίβαστες.

2) λέξεις πὸ εἶναι τοποθετημένες στὸ κέντρο σὲ συνεχόμενες ἐνότητες ἀντιθέτουν τὸν ἡρωϊσμὸ στὴ δειλία, τὶς οἰκογενειακὲς ἐπιτυχίες στὶς ἀποτυχίες, τὴ σταθερότητα τῆς πολιτείας στὴν καταστροφή τοῦ πολίτη.

Ἡ «συνέπεια» τοῦ μῦθου ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὴ συνάφειά του μὲ τὴ λεξιλογικὴ δομὴ, περιλαμβάνοντας σ' αὐτὴ τὶς ἀποστάσεις ἀνάμεσα στὶς λέξεις, τῆς ὠδῆς ὀλόκληρης. Εἶναι ἓνα προειδοποιητικὸ δίδαγμα στὴ Θῆβα σὲ στιγμὴ πολιτικῶν ἐντάσεων.

St. EBBESEN, *Τὰ «συνηρημένα» ῥήματα στὴν Κοινὴ Νεοελληνικὴ.*

Κατὰ παράδοση τὰ λεξικά τῆς ἐλληνικῆς καταγράφουν τὰ ῥήματα μὲ τὸν τύπο τοῦ πρώτου προσώπου ἐνικοῦ τοῦ ἐνεστώτα τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς καὶ ἀναγνωρίζουν βασικά μόνο δύο συζυγίες, μία μὲ τὴν κατάληξη -ω (γυρίσω κτλ.), καὶ μία ἄλλη μὲ τὴν κατάληξη -ω (μιλῶ, παρατηρῶ κτλ.).

Πολὺ προτιμότερο θὰ ἦταν νὰ δίνεται ὁ τύπος τῆς λεγόμενης «ὑποτακτικῆς» ἀορίστου (γυρίσω, μιλήσω κτλ.), γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας αὐτὸς ὁ τύπος ἔχει ἀποδειχθεῖ πολὺ πιὸ σταθερός. Ἐφόσον ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ χρησιμοποιεῖται ὁ τύπος τοῦ ἐνεστώτα, θὰ ἔπρεπε νὰ δίνονται στὸν ἀναγνώστη καλύτερες πληροφορίες γιὰ τὴν κλίση τοῦ κάθε ῥήματος. Αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαιτέρως γιὰ τὰ λεγόμενα «συνηρημένα» ῥήματα, πὸ τὰ λεξικά

ἀφήνουν τὴ λαθασμένη ἐντύπωση ὅτι ἀνήκουν ὅλα στὴν ἴδια συζυγία, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἔχουμε τρεῖς βασικὲς ομάδες ρημάτων, δηλ. (1) ὅσα κλίνονται σὰν τὸ *μιλάω*, -ᾶς, -άει κτλ. [συζυγία IIIa], (2) ὅσα κλίνονται σὰν τὸ *ἀγωνιῶ*, -ᾶς, -ᾶ κτλ. [συζυγία IIIb], (3) ὅσα κλίνονται σὰν τὸ *παρατηρῶ* -εῖς, -εῖ κτλ. [συζυγία IV].

Στὰ χρόνια 1969-1973 (κυρίως τὸ 1973) ὁ συγγραφέας τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔκανε μιὰ ἔρευνα μὲ ἐρωτηματολόγια γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ (1) ποιά ἀπὸ τὰ «συνηρημένα» ρήματα ποὺ ὑπάρχουν στὰ λεξικά χρησιμοποιοῦνται πραγματικά στὴ σημερινὴ Κοινὴ Νεοελληνικὴ, (2) πῶς κλίνονται αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦνται.

Τὰ γενικότερα συμπεράσματα εἶναι:

α) Πάρα πολλὰ ἀπὸ τὰ «συνηρημένα» ρήματα τῶν λεξικῶν δὲ χρησιμοποιοῦνται καθόλου στὴν Κοινὴ Νεοελληνικὴ, ἢ ἀπὸ αὐστηρὰ περιορισμένο ἀριθμὸ προσώπων μόνο.

β) Πολλὰ ἄλλα χρησιμοποιοῦνται μὲν, ἀλλὰ κλίνονται σὰν τὸ *γυρίζω* [συζυγία I].

γ) Ἡ συζυγία IIIa εἶναι ἡ λαϊκότερη, ἀλλὰ περιέχει ἐπίσης πολλὰ ρήματα λόγιας προέλευσης ποὺ ἔχουν ἀφομοιωθεῖ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μεταφερθοῦν ἀπὸ τὶς συζυγίες IIIb καὶ IV στὴ συζυγία IIIa.

δ) Ἡ συζυγία IIIb περιέχει μόνο λίγα ρήματα, ὅλα λόγιας προέλευσης, καὶ πιθανὸν νὰ ἐξαλειφθεῖ στὸ μέλλον, μὲν μὲν πολλὰ ρήματα τῆς συζυγίας IIIa μποροῦν ἀκόμα νὰ πάρουν καταλήξεις χαρακτηριστικὲς τῆς συζυγίας IIIb.

ε) Ἡ συζυγία IV περιέχει πολλὰ ρήματα λόγιας προέλευσης, καὶ μὲν μὲν ποὺ ὀρισμένα ἔχουν μεταφερθεῖ στὴ συζυγία IIIa, τόσο πολλὰ διατηροῦν τὴ «λόγια» κλίση ποὺ δὲν εἶναι πιθανὸ νὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ συζυγία IV.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παρουσίαση τῆς ἔρευνας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων της, τὸ ἄρθρο περιέχει καὶ μιὰ γενικότερη συζήτηση γιὰ τὴ μορφολογία τοῦ ρήματος στὴν Κοινὴ Νεοελληνικὴ.

B. HENDRICKX - C. MATZUKIS, 'Αλέξιος Ε' Δούκας Μούρτζουφλος. Ἡ Ζωή, ἡ βασιλεία καὶ ὁ θάνατός του (; -1204).

Ἡ μελέτη αὐτὴ ἐξετάζει τὴ ζωὴ τοῦ Ἀλεξίου Ε' Δούκα Μούρτζουφλου, αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου, πρὶν ἀπὸ, κατὰ καὶ μετὰ ἀπὸ τὴ σύντομη βασιλεία του, ὡς τὸ θάνατό του λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς 11 Νοεμβρίου 1204.

Ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν γεγονότων καταλήγουμε στὰ ἑξῆς κυρίως συμπεράσματα: ὁ Μούρτζουφλος δὲν ἦταν ὁ ἡγεμόνας τοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινούπολης ἢ ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς ἀντιλατινικῆς κίνησης, καὶ λιγότερο ἀκόμη ἐνὸς ἀντιλατινικοῦ

κόμματος (τὸ ὁποῖο ἄλλωστε δὲν ὑπῆρχε τότε). Ἦταν ὅμως αὐτοκράτορας εὐ-
 πρόσδεκτος ἀπὸ τὸ λαό, στὸν ὁποῖο στηρίχθηκε πολὺ κατὰ τὴ βασιλεία του.
 Ἡ ἀντιλατινικὴ στάση του, ἡ ὁποία γεννήθηκε κατὰ τὴ βασιλεία τοῦ Ἀλεξίου
 Δ' (καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1203), ἦταν συνέπεια τῶν περιστά-
 σεων καὶ τῆς ἀντιλατινικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ λαοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐκμεταλλεύ-
 θηκε ὁ Μούρτζουφλος γιὰ τοὺς προσωπικοὺς σκοποὺς του, δηλ. τὸ σφετερισμὸ
 τῆς ἐξουσίας. Ὁ ἴδιος, σὰν αὐτοκράτορας ὅμως, κατάλαβε τὴν τότε ἠθικὴ καὶ
 πολιτικὴ ἀνωριμότητα τοῦ βυζαντινοῦ λαοῦ, ἀνίκανου γιὰ μιὰ ἀποφασιστικὴ
 μάχη ἐναντίον τῶν σταυροφόρων, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ Μούρτζουφλος ἤθελε νὰ
 συμβιβασθεῖ τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1204.

Ἡ ἐχθρικὴ στάση τῶν ἑλληνικῶν πηγῶν ἀπέναντι στὸν Μούρτζουφλο,
 ὁ ὁποῖος ἀποδείχθηκε καλύτερος πατριώτης ἀπὸ τοὺς ἀμέσως προηγούμενους
 αὐτοκράτορες, ἐξηγεῖται μόνον ἀπὸ τὴ βαθιὰ ἀντιπάθεια τῆς βυζαντινῆς ἀριστο-
 κρατίας πρὸς τὸ Μούρτζουφλο, ἀφοῦ αὐτὸς εἶχε ἀκολουθήσει, ὡς πρωτοβε-
 στιάριος τοῦ Ἀλεξίου Δ' καὶ ὡς αὐτοκράτορας, γραμμὴ ἀντίθετη πρὸς τὰ συμ-
 φέροντα καὶ τὴν πολιτικὴ τῶν ἀριστοκρατῶν.

A. E. VACALOPOULOS, *L'auteur d'une lettre anonyme et la valeur de ses informations sur le camp grec de Tripolitsa, en 1821.*

Dans cette étude l'auteur traite la lettre tronquée d'un auteur anonyme (destinée à un ami de Trieste, lui aussi anonyme); cette lettre, écrite à Kalamata le 21 juillet 1821 et parvenue — on ne sait comment — aux mains de Chevalier, secrétaire au consulat de France à Trieste, a été découverte dans les archives de la police secrète d'Autriche, d'où l'historien G. Laios l'a tirée et publiée.

L'analyse critique de cette lettre et la confrontation de certaines de ses données avec d'autres éléments historiques que l'on trouve soit dans d'autres documents de la collection Laios, soit dans d'autres sources historiques prouvent que cette lettre anonyme appartenait au commandant de la première troupe régulière grecque qui était sous les ordres du philhellène français Baleste; que les renseignements donnés, concernant la situation du camp grec aux alentours de Tripolitsa, étaient très intéressants pour la police autrichienne; et que l'expéditeur de cette lettre à Vienne, Chevalier, secrétaire au consulat de France, ainsi que son destinataire à Vienne, De La Rue, étaient sans doute des agents secrets de la police autrichienne, qui essayait de tirer des renseignements sur la

révolution grecque par des membres de la grande communauté grecque de Trieste.

C. PAPOULIDIS, *Documents des agents consulaires Grecs du XIXe s. tirés de la Bibliothèque Lénine de Moscou.*

L'auteur publie quatre documents tirés de la Bibliothèque Lénine de Moscou appartenant à Jean Paparigopoulos, Constantin Vlassopoulos et André Papadopoulos - Vretos qui étaient membres des services diplomatiques de l'Empire Russe.

C. A. VACALOPOULOS, *Correspondance inédite de la garnison de Missolonghi en 1826.*

Dans cet article, l'auteur publie une série de documents très intéressants conservés aujourd'hui dans les «Papiers Eynard» à la Salle des Manuscrits de la Bibliothèque Publique et Universitaire de Genève. Ces lettres ont été écrites par des combattants grecs inconnus qui se trouvaient dans la ville de Missolonghi lors de son siège. Ce matériel a déjà été utilisé par l'auteur pour la composition de son ouvrage publié à Salonique, en 1976, sous le titre «La Grèce révoltée en 1826-1829, la mer Egée et la Grèce continentale (d'après des éléments historiques inédits et d'autres sources tirées des archives)».

NOTES

C. CUPANE, *La contesa d'amore (Cod. Marc. gr. 479, f. 33^r).*— Καί για τὸ μέρος τῆς μικρογραφίας φ. 33^r τοῦ κώδ. Marc. gr. 479 (Ψευδο - Ὀππιανοῦ *Κινηγητικά*), στὸ ὁποῖο παρουσιάζεται ἡ διαμάχη δύο ἀνδρῶν γιὰ τὸν ἔρωτα μιᾶς γυναίκας (οἱ «ἐρίζοντες - ἐρώντες» τοῦ Ξυγγόπουλου), ὑπάρχουν κατὰ πᾶσα πιθανότητα πρότυπα στὴν ἐλληνιστικὴ λογοτεχνία. Ξεκινώντας ἀπὸ χωρία τοῦ Θεόκριτου, τοῦ Χαρίτωνα καὶ τοῦ Λόγγου μποροῦμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ συγκεκριμένη παράσταση βασίζεται σὲ μικρογραφίες χαμένων χειρογράφων τῶν συγγραφέων αὐτῶν.

G. K. PAPAIOGLOU, *Les œuvres manuscrites d'Anthimos l'Homologète*.— L'auteur présente les œuvres manuscrites du savant religieux crétois Anthimos l'Homologète (codices *Ang. 30, Oxon. Miscell. 299, Kolybà 165, Sinaiticus 1787, Lavra 610*). Il mentionne aussi les autres manuscrits des œuvres qui concernent Anthimos, ceux du Patriarche de Constantinople Neilos (*Coislin. 243 et 341, Lavra* du catalogue Notarà) et de Joseph, Philagrès (*Ang. 30*).

Τὸ Β' Διεθνὲς Συμπόσιο τῶν Νεοελληνιστῶν Γαλλοφώνων Πανεπιστημίων.— συνήλθε στὸ Στρασβοῦργο στὶς 28 καὶ 29 Ἀπριλίου 1978. Ἔλαβαν μέρος 24 Νεοελληνιστὲς ποὺ ἀντιπροσώπευαν ἓνα ἑλβετικὸ Πανεπιστήμιο, τρία βελγικὰ καὶ δεκατέσσερα γαλλικὰ. Γύρω ἀπὸ τὸ γενικὸ θέμα Ἑ διδασκαλία τῶν νέων ἑλληνικῶν καὶ τὰ προβλήματα τῆς ἔγιναν δεκατρεῖς ἀνακοινώσεις καὶ πολλὲς ἐνδιαφέρουσες συζητήσεις.

Οἱ ἀνακοινώσεις εἶχαν κυρίως παιδαγωγικὸ περιεχόμενο ἢ ἀναφέρονταν σὲ συγκεκριμένα προβλήματα λειτουργίας τῶν Ἰνστιτούτων μας. Ἔτσι π.χ. ὁ κ. V. Tarabout ἀρίθμησε τὰ διάφορα κίνητρα ποὺ ὠθοῦν τοὺς ξένους φοιτητὲς νὰ μάθουν νέα ἑλληνικά, ὁ κ. B. Bouvier παρουσίασε τίς νεοελληνικὲς σπουδὲς στὴν Ἑλβετία, ἐνῶ ὁ κ. A. Argyriou ἔδωσε μιὰ γενικὴ εἰκόνα τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν στὴ Γαλλία ἐπισημαίνοντας τὰ βασικότερα προβλήματα. Ἡ κ. C. Lust, παίρνοντας σὰ βάση τὴ δραστηριότητα τοῦ νεοελληνικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Λυών, ἔδειξε ποιά μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀκτινοβολία ἐνὸς πανεπιστημιακοῦ νεοελληνικοῦ ἰδρύματος σὲ μιὰ μεγάλη πόλη καὶ σὲ μιὰ ὁλόκληρη περιοχή. Τὸ θέμα τῆς κ. R. Richer ἦταν περισσότερο παιδαγωγικὸ, ἀφοῦ σὰ σκοπὸ του εἶχε νὰ παρουσιάσει τίς δυσκολίες ποὺ συναντᾷ ὁ νεοελληνιστὴς στὴν προσπάθειά του νὰ διδάξει τὴ νεοελληνικὴ λογοτεχνία σὲ ξενόγλωσσους φοιτητὲς. Ἐνα ἄλλο πολὺ ἐνδιαφέρον παιδαγωγικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ θέμα ἦταν αὐτὸ ποὺ ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τοὺς δύο κλασικοὺς φιλόλογους καὶ νεοελληνιστὲς, τοὺς κκ. J. Labarbe καὶ H. Tonnet: Ποιὸ τὸ περιεχόμενο καὶ ποιά τὰ προβλήματα τῆς διδασκαλίας τῶν νέων ἑλληνικῶν στοὺς ξενόγλωσσους ποὺ ἔχουν ἤδη μάθει τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά; Ὁ κ. P. Yannopoulos παρουσίασε τὴ μέθοδό του διδασκαλίας ποὺ στηρίζεται πάνω στὶς πιὸ σύγχρονες θεωρίες σχετικὰ μὲ τὴ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν, ἐνῶ ὁ κ. L. Coutelle ἀναφέρθηκε μὲ μεγάλη ἀντικειμενικότητα στὶς ὅσες μεθόδους διδασκαλίας τῆς γλώσσας μας χρησιμοποιοῦνται σήμερα. Οἱ ἄλλες ἀνακοινώσεις εἶχαν σὰν ἀντικείμενό τους τὰ διάφορα σύγχρονα μέσα διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ τὴν προσωπικὴ ἐμπειρία τῶν ὁμιλητῶν στὴ χρῆση τῶν μέσων αὐτῶν γιὰ τὴ διδασκαλία τῶν νέων ἑλληνικῶν.

Ἔτσι ὁ κ. Ch. Clairis μίλησε γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ποὺ ἔκανε στὴ γλώσσα μας τῆς φωνητικῆς μεθόδου γραφῆς Alfonic, ὁ κ. A. Chadjissavas παρουσίασε μέρος ἀπὸ τὰ πειράματά του στὰ ἐργαστήρια φωνητικῆς, ἐνῶ οἱ δίδες H. Ganeval καὶ A. O. Jacovidou ἀναφέρθηκαν στὴν πλούσια καὶ δυναμικὴ τους πείρα πάνω στὴ διδασκαλία τῶν νέων ἑλληνικῶν μὲ βάση τὰ σύγχρονα ὀπτικοακουστικὰ ἐργαστήρια ἐκμάθησης ξένων γλωσσῶν.

Στοὺς συνέδρους δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συζητήσουν — ἰδιαιτέρα στὴν τελευταία τους συνεδρίαση — ἄλλα πολλά, βασικὰ καὶ ἐπείγοντα θέματα καὶ προβλήματα, καθὼς καὶ νὰ πάρουν συγκεκριμένες ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τὴν καλύτερη ὀργάνωση καὶ λειτουργία τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν στὰ γαλλόφωνα Πανεπιστήμια. Στὸ παρὸν δημοσίευμα περιέχονται μόνο οἱ περιλήψεις τῶν ἀνακοινώσεων ποὺ ἔγιναν στὸ Β' Διεθνὲς Συμπόσιο τῶν Νεοελληνιστῶν Γαλλοφῶνων Πανεπιστημίων.

Βιβλία και δημοσιεύματα που έστάλησαν στη διεύθυνση των «Ἑλληνικῶν»*

Δελτίον τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, τόμ. Α', Κέρκυρα 1977. 8ο, σσ. 312. (Κέντρον Ἑρεῦνης καὶ Διεθνoῦς Ἑπικοινωνίας «Ἴόνιος Ἀκαδημία».)

Δημοτικά τραγούδια. Ἀκριτικά. Μελέτη - σημειώσεις - σχόλια - ἀνθολόγησι Βασ. Χ. Μάκη, Ἀθήνα 1978. Ἐκδ. «Ἐπικαιρότητα», 8ο, σσ. 240. (Νεοελληνικὴ Βιβλιοθήκη Ι.)

Δώδεκα ποιήματα τῆς Marisa Bogno σὲ μετάφρασι ἀπ' τὰ γαλλικά τοῦ Χρήστου Κατσιγιάννη, Ἀθήνα 1979, σσ. 37.

«Ἐκκλησία», Εὐρετήριο τόμων Α (1923 - 1924)—Ν (1973), συνταχθέν ὑπὸ Ἀδ. Στ. Ἀνεστίδη, τόμοι 2, Ἀθήνα 1978, σσ. οθ' + 1067.

Θωμαΐδη, Ξ., Ὁ πληθωρισμὸς στὴν ἀρχαιότητα (Ἀπὸ 500 π.Χ. μέχρι τὸν Μ. Κωνσταντῖνο 337 μ.Χ.), Ἀθήνα 1979. 8ο, σσ. 37.

Καψωμένου, Ε. Γ., Ἡ σχέση ἀνθρώπου - φύσις στὸ Σολωμό. Δεύτερη ἔκδοσι ἀναθεωρημένη, Χανιά 1979. 8ο, σσ. 185.

Καψωμένου, Ε. Γ., Τὸ ἑλληνικὸ δημοτικὸ τραγούδι. Ἡ αἰσθητικὴ, ὁ μῦθος καὶ ἡ ἰδεολογία τοῦ. Ρέθυμνο 1978. 8ο, σσ. 112. (Πανεπιστημιακὴς σημειώσεις γιὰ τοὺς πρωτοετείς τῆς Φιλοσοφικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης [1977 - 78].)

Μαρκόπουλου, Ἀθ. Φ., Ἡ χρονογραφία τοῦ Ψευδοσυμεῶν καὶ οἱ πηγές τῆς, Ἰωάννινα 1978. 8ο, σσ. 209. (Διδακτορικὴ διατριβή.)

Μπενάκη, Α. Γ., Ἀνέκδοτο κείμενο τοῦ Νικολάου Ζερζούλη (1706 - 1773). Μιὰ πρώϊμη σύγκρουσι μὲ τὸν Δωρόθεο Λέσβιο σὲ θέματα Θεολογίας, Φιλοσοφίας καὶ Ἐπιστήμης. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδ. «Δευκαλίων» 21 (1978) 86 - 95.

Μπενάκη, Α. Γ., Ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Μεταβυζαντινοῦ Ἀριστοτελισμοῦ στὸν ἑλληνικὸ χῶρο. Ἀμφισβήτησι καὶ υπεράσπισι τοῦ φιλοσόφου στὸν 18ο αἰῶνα. Νικόλαος Ζερζούλης - Δωρόθεος Λέσβιος. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδ. «Φιλοσοφία» 7 (1977) 416 - 454.

Παντοῦλα, Σ. Ι., Ἡ γεωπολιτικὴ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, Ἀθήνα 1978, σσ. 45.

Πολίτη, Α., Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, Ἀθήνα 1978. 8ο, σσ. 442. (Ἐκδ. Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.)

Prilozi, Hrvatsko filolosko društvo, Zagreb 1978, σσ. 179. VIII medunarodni slavistički kongres, Zagreb 3 - 9. IX 1978. Ljubljana.

Προμπονᾶ, Γ. Κ., Λεξικὸ τῆς μυκηναϊκῆς ἑλληνικῆς, τόμ. Ι: ἄ - βέλεμον, Ἀθήνα 1978. 8ο, σσ. 320.

Χαραλαμπάκη, Χριστοφ., Διορθωτικά, ἐρμηνευτικά καὶ παρατηρήσεις εἰς Ἑλληνας συγγραφείς. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδ. «Ἀθηνᾶ» 76 (1977) 325 - 342.

---

* Τὰ βιβλία ποὺ ἀποστέλλονται στὰ «Ἑλληνικά» γιὰ βιβλιοκρισία δὲν ἐπιστρέφονται, ἀν δὲν γίνῃ τελικὰ ἡ κριτικὴ τους παρουσίασι. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ τὰ βιβλία ἀνῆκουν πλέον στὴ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

Actes de Kastamonitou. Edition diplomatique par Nicolas Oikonomidès, Paris 1978, σσ. XI + 128, πίν. XVI. (Archives de l' Athos, IX.)

Anastos, M. V., *Studies in Byzantine Intellectual History*, London 1979. (Variorum Reprints, Collected studies series; CS88.)

Bakker, W. F., *The Sacrifice of Abraham. The Cretan Biblical Drama 'Η Θυσία του 'Αβραάμ and Western European and Greek Tradition*, University of Birmingham 1978, σσ. 124. (Centre for Byzantine Studies.)

Belting, H. - Mango, C. - Mouriki, D., *The Mosaics and Frescoes of St. Mary Pammakaristos (Fethiye Camii) at Istanbul*, Washington 1978. 8ο, σσ. XIX + 118, πίν. XIV, 126. (Dumbarton Oaks. Center for Byzantine Studies, XV.)

Benvenuti, Patrizia, *Sul testo περι ὄμοπλατοσκοπίας καὶ οὐνοσκοπίας di Michele Psello. 'Ανάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδ. «Prometheus» 4 (1978) 87 - 94.*

Beševliev, V., *Bulgarisch-Byzantinische Aufsätze*, London 1978. 8ο, σσ. 370. (Variorum Reprints, Collected studies series; CS80.)

Biliński, Br., *Agoni Ginnici. Componenti Artistiche ed intellettuali nell'antica agnostica Greca*, Warszawa 1979. 8ο, σσ. 133. (Accademia Polacca delle Scienze, Biblioteca e Centro di Studi a Roma, 75.)

Brinkmann, K., *Aristoteles' allgemeine und spezielle Metaphysik*, Berlin - New York 1979. Walter de Gruyter, 8ο, σσ. X + 256. (Peripatoi, Band 12.)

Buchthal, H. - Belting, H., *Patronage in Thirteenth Century Constantinople. An Atelier of Late Byzantine Books Illumination and Calligraphy*, Washington 1978. 8ο, σσ. XXIV + 124, πίν. 92. (Dumbarton Oaks Studies, XVI.)

Cascio, Ferdinando Lo, *Sulla autenticità delle epistole di Apollonio Tiano*, Palermo 1978. 8ο, σσ. 80.

Cubeddu, Paola, *Natura e morale in Seneca. Il dibattito sulle «Naturales quaestiones» negli anni 1900 - 1970. 'Ανάτυπο ἀπὸ τὸ «Sandalion» 1 (1978) 123 - 152.*

Darrouzès, J. - Westerink, L. G., *Théodore Daphnopatès correspondance*, Paris 1978. 8ο, σσ. 263. (Centre National de la Recherche Scientifique.)

Eine Ausstellung anlässlich der XV. Tagung der Mommsen - Gesellschaft in der Herzog August Bibliothek Wolfenbüttel (Griechische Handschriften und Aldinen), Wolfenbüttel 1978, σσ. 160.

Gallo Tsanos, Maria, *Nikiforos Vrettakos. Poesie scelte*, Palermo 1976, σσ. 75. (Istituto di Filologia Greca. Università di Palermo.)

Hunger, Herbert, *Die hochsprachliche profane Literatur der Byzantiner. Band 2: Philologie - Profandichtung - Musik - Mathematik und Astronomie - Naturwissenschaften - Medizin - Kriegswissenschaft - Rechtsliteratur*, München 1978. 8ο, σσ. XX + 528.

Illinois Classical Studies, vol. III, editor Miroslav Marcovich, Illinois 1978, σσ. 274.

Josephii Genesis Regum Libri Quattuor. Recensuerunt A. Lesmüller - Werner et I. Thurn. Berlin 1978. 8ο, σσ. XXIX + 143. (Corpus Fontium Historiae Byzantinae, vol. XIV, series Berolinensis.)

Lamberz, E. - Λίτσα Εἰθ. Κ., *Κατάλογος χειρογράφων τῆς βατοπεδινῆς σκήτης 'Αγίου Δημητρίου, Θεσσαλονίκη 1978. Πατριαρχικὸν Ἴδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν*, 8ο, σσ. 133, πίν. 14. (Κατάλογοι ἑλληνικῶν χειρογράφων 'Αγίου Ὁρους.)

Megaw, A. H. S. - Hawkins, E. J. W., *The Church of the Panagia Kanakarià at Lythran-komi in Cyprus. Its Mosaics and Frescoes*, Washington 1977. 8ο, σσ. 173, πίν. 143. (Dumbarton Oaks. Center for Byzantine Studies.)

Nagorni, Dragan, Die Kirche Sv. Petar in Bijelo Polje (Montenegro). Ihre Stellung in der Geschichte der serbischen Architektur, München 1978, σσ. XXIII + 380, πίν. 409. (Institut für Byzantinistik und neugriechische Philologie der Universität München.)

Naoumides, M., The v-Recension of St. Cyril's Lexicon. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ «Illinois Classical Studies» 4 (1979) 94-135.

Parássoglou, G. M., Imperial Estates in Roman Egypt, Amsterdam 1978. 8ο, σσ. VIII + 115. (American Studies in Papyrology, 8.)

Parássoglou, G. M., The Archive of Aurelius Sakaon. Papers of an Egyptian farmer in the last century of Theadelphia, Bonn 1978. 8ο, σσ. XX + 261, πίνακες 15.

Rösch, Gerhard, Ὄνομα βασιλείας. Studien zum offiziellen Gebrauch der Kaisertitel in spätantiker und frühbyzantinischer Zeit, Wien 1978, σσ. 179. (Byzantina Vindobonensia X, Österreichische Akademie der Wissenschaften.)

Salvo, Ines di, «Τὸ Νούμερο 31328» di Venezis. Dalla prima alla seconda redazione, Palermo 1978, σσ. 66. (Istituto di Filologia Greca. Università di Palermo.)

Speck, Paul, Kaiser Konstantin VI, Quellenkritische Darstellung von 25 Jahren byzantinischer Geschichte nach dem ersten Ikonoklasmus. Band 1 Untersuchung, Band 2 Anmerkungen und Register, München 1978. σσ. 857.

Tăpkova-Zaimova, V., Byzance et les Balkans à partir du VIe siècle. Les mouvements ethniques et les Etats, London 1979. 8ο, σσ. 346. (Variorum Reprints, Collected Studies series; CS94.)

Vranoussis, L., Les «conseils» attribués au prince Neagoe (1512 - 1521) et le manuscrit autographe de leur auteur Grec, Athènes 1978. Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ Actes du IIe Congrès International des Etudes du Sud - Est Européen (Athènes, 7 - 13 mai 1970), τόμ. IV Linguistique et Littérature, σσ. 377 - 387.

